

Dovolatelovo stanovisko v příčině výkladu odst. 7 uvedených podmínek je právně mylné a v rozporu se shora vzpomenutými vykládacími pravidly.

Je především uvážiti, že dovolatel při provozu svého podniku počítá s tím, že filmy svým zákazníkům bude dodávati drahou nebo poštou expres přímo, nebo také z jiných biografů podle své dispozice, jak tomu svědčí odst. 5 podmínek. Žalovaný se pro možný případ včasného nedodání filmu jeho zákazníkovi jiným biografem a pro vzniklou z toho škodu předem kryje tím, že podle odst. 8 obchodních podmínek činí odpovědným za veškerou škodu onen biograf, který jeho dispozic nedbal.

Bylo by zajisté v rozporu se zásadou poctivého obchodování, aby půjčovna měla nárok na náhradu škody proti majiteli biografu, jenž nesplnil její dispozice stran včasného odeslání filmu dalšímu biografu, avšak byl by tomuto dalšímu biografu odpovědná jen tehdy, když včasné nedodá film ze svého skladiště, a aby byla zproštěna odpovědností tenkrát, když onen majitel biografu, jemuž dala včas disposici, tuto disposici nesplnil a zavinil tak dalšímu biografu škodu.

Kdyby byl správným dovolatelův názor, že odpovídá jen tehdy, když film byl odeslán z jeho skladiště, neměl by poškozený v takovém případě ani proti obmeškalému majiteli biografu žádného nároku, poněvadž s ním nebyl v právním poměru, ani proti půjčovně jako své smluvkyni; měl by tedy nezaviněně hraditi škodu poškozený, ačkoli tu bylo porušení smlouvy půjčovnou. Pro takový případ by vlastně bylo zbytečné ustanovení podmínky o odpovědnosti za škodu majitelem biografu, jenž nesplnil dispozice řádně mu dané půjčovnou, neboť půjčovně by podle jejího výkladu smlouvy ani žádná škoda nevznikla.

Vycházejce z vyložené úvahy, uznává dovolací soud výklad, jaký smlouvě dal odvolací soud, za správný a odpovídající zásadám poctivého obchodu.

Poněvadž byly splněny všechny zákonné náležitosti žaloby o náhradu škody (porušení smlouvy, vzniklá škoda a příčinná souvislost), právem odvolací soud žalobě vyhověl.

Čís. 17181.

Je-li stížnost podaná podle § 68 ex. ř. řízena na exekuční soud a domáháno-li se v ní zrušení mobilární exekuce co do určitých svršků jako nezákonné, může býti o ní rozhodnuto jen exekučním soudem ve výkonu soudní jurisdikce; proti usnesení exekučního soudu přísluší tomu, kdo je dotčen, samostatný rekurs podle § 65 ex. ř.

(Rozh. ze dne 17. ledna 1939, R I 1533/38.)

Srov. rozh. č. 5098, 8005 Sb. n. s. a rozh. konfliktního senátu Dodatku II. k roč. XIX. Sb. n. s.

V exekuční věci vymáhajících věřitelů Dagmary, Olgy a Marie Č. proti povinnému Otakaru Č. zabavil výkonný orgán okresního soudu ve V. různé svršky v usedlosti č. 11 v B. patřící Boženě W. přes její odpor. Podala proto Božena W. u okresního soudu ve V. stížnost podle § 68 ex. ř. na postup výkonného orgánu, domáhajíc se zrušení mobilární exekuce stran určitých zabavených sršků pro nezákonnost provedeného zabavení. Exekuční soud nevyhověl stížnosti. Rekursní soud odmítl stěžovatelčin recurs. Důvody: Napadené usnesení, jímž byla zamítnuta stížnost ve smyslu § 68 ex. ř., má povahu rozhodnutí úřadu dohlédacího na úkony nesoudcovských orgánů. O rekursu podaném proti takovému rozhodnutí, jež se týká dohlédací činnosti prvního soudu, nelze však rozhodovati jako o úkonu patřícím do soudcovské jurisdikce, neboť usnesení prvního soudu se nestalo aktem podléhajícím této jurisdikci, když se v něm nerozhodovalo o věci vyhrazené soudcovskému rozhodování. Podléhá tudíž usnesení prvního soudu vydané při výkonu dozorčí moci jen dozorčímu právu justiční správy, které se však vykonává odděleně od soudní moci rozhodovací (srov. rozh. senátu pro řešení kompetenčních konfliktů Dod. II. z roku 1937). Byl proto recurs odmítnut a prvnímu soudu nařízeno, aby jej předložil presidiu krajského soudu v T. jako úřadu povolánému k výkonu dozorčí moci nad okresním soudem ve V.

Nejvyšší soud zrušil napadené usnesení a uložil rekursnímu soudu, aby o rekursu znovu rozhodl.

Důvody:

Jak plyne ze srovnání předpisu § 68 ex. ř. s ustanovením § 66 ex. ř., přísluší proti usnesení soudu, jímž bylo rozhodnuto o stížnosti podle § 68 ex. ř., recurs podle zákonných ustanovení, která podle obsahu usnesení v jednotlivém případě mají platnost (srov. rozh. č. 5098, 8005 Sb. n. s. a nař. min. sprav. ze dne 3. prosince 1897, č. 25801, Věst. č. 44); bylo-li tudíž o stížnosti podle § 68 ex. ř. rozhodnuto — jako tomu je v souzené věci — zamítavě, přísluší stěžovateli samostatný recurs podle § 65 ex. ř., neboť exekuční řád takové usnesení ani neprohláší za nenapadatelné, ani neodpírá proti němu samostatný opravný prostředek. Není proto správné, že rekursní soud stěžovatelčin recurs odmítl a jako pouhou dohlédací stížnost odkázal presidiu krajského soudu jako úřadu dohlédacímu. Rozhodnutí senátu pro řešení kompetenčních konfliktů ze dne 14. května 1937, č. j. 866/36, nelze se tu dovolávati. Tam šlo o rozhodnutí přednosta soudu, stylisované jako ryzí akt dohlédací moci, a měla i stížnost jím vyřízená skutečně ráz stížnosti dozorčí ve smyslu § 78 zák. o org. soudní, byvši podána jen pro některé nepřístojnosti při výkonu exekuce u přednosta exekučního soudu a obsahujíc návrh, aby přednosta zjednal nápravu a učinil ze své moci opatření, aby úředník, který nařídil výkon, i vykonavatel dali stěžovateli dostiučinění a aby vykonavatel byl podle platných předpisů potrestán. V souzené věci však byla stížnost řízena na exekuční soud a stížnost domáhala se zrušení mobilární exekuce stran určitých svršků jako ne-

zákonné. O takovém návrhu mohlo být rozhodnuto jen soudem exekucním při výkonu soudní jurisdikce ve formě soudního usnesení, jak se také stalo, zejména když zrušení exekuce znamená i zrušení soudcovského zástavního práva formálně pravoplatně nabytého, a takové rozhodnutí nepatří do pravomoci dohlédacích úřadů soudních.

Čís. 17182.

Pokud stavební a bytová společenstva ojedinělým prodejem svého pozemku tomu, kdo není jejich členem, nevyvíjejí činnost, jež by se přičila jejich stanovám a byla v rozporu se společenstvením zákonem č. 70/1873 ř. z.

(Rozh. ze dne 17. ledna 1939, Rv I 2178/38.)

Žalobce František K., jenž nejsa členem společenstva s ručením omezeným »S.«, obecně prospěšného sdružení pro stavbu dělnických domků v D., koupil od něho pozemek č. kat. 89/2, domáhá se na žalovaném správci konkursní podstaty uvedeného družstva, aby bylo uznáno právem, že tento pozemek nepatří do konkursní podstaty a že žalovaný jako správce konkursní podstaty uvedeného společenstva jest povinen jednak trpěti, aby bylo pro žalobce vloženo vlastnické právo, prosté všech zástavních práv, jednak se postarati na svůj náklad o výmaz zápisů pod položkami B 2, C 2, C 3 (poznámky prohlášení konkursu na jmění družstva »S.«, vkladu práva zástavního pro vykonatelnou pohledávku firmy B. a poznámky zahájení dražebního řízení pro pohledávku uvedené firmy). Nižší soudy zamítly žalobu, odvolací soud z těchto důvodů: Motivy, které snad vedly družstvo »S.« k tomu, že koupilo od obce D. parcelu č. kat. 92/3 poz. knihy D. a že podle žalobního tvrzení prodalo žalobci parcelu č. akt. 89/2 téže pozemkové knihy, nemohou rozhodovati o tom, zda právní jednání, jímž mělo být dosaženo domnělého prospěchu družstva, je platné či nikoliv. Ani v právu nesvětí účel prostředky a nelze se při posuzování dovolenosti prostředků řídit tím, že náhodou v konkrétním případě by bylo právní jednání družstvu na prospěch resp. aspoň vyhovovalo jeho účelu. Nesrovnává-li se právní jednání družstva se zákonem nebo stanovami, je neplatné, třeba i bylo družstvu na prospěch. Takový skutečný nebo domnělý prospěch jest jen motivem, který není rozhodující (§ 901 obč. zák.). Ostatně je vše, čím odvolatel tento prospěch odůvodňuje, nedovolenou novotou. Podle toho, co bylo tvrzeno v řízení před prvou stolicí, jde o to, zda tvrzený prodej pozemku č. kat. 89/2 lze uvést v soulas s družstevním zákonem a stanovami, které jsou pro družstvo zákonem, a zda snad přece by jej nebylo možno uznati platným se zřetelem na ustanovení §§ 4 až vlád. nař. č. 116/1935 Sb. z. a n. Účelem družstva »S.« podle § 1 stanov bylo, aby svým méně zámožným členům obstarávalo levné a zdravé byty stavěním a nabýváním obytných domů s malými byty a aby umožnilo svým členům nabývání vlastních domů způ-